

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1958-1959.

17 JUNI 1959.

BEGROTING

van het Ministerie van Arbeid
voor het dienstjaar 1959.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE ARBEID
EN DE
SOCIALE VOORZORG (1), UITGEBRACHT
DOOR DE HEER DE PAEPE.

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie heeft nog een bondig onderzoek gewijd aan de begroting van het Ministerie van Arbeid voor 1959, welke begroting in maart jl. door de Kamer aan de Senaat werd overgezonden en door deze op een bepaald punt gewijzigd werd.

De bespreking in uw Commissie beperkte zich dan ook tot deze wijziging, welke als volgt luidt :

TABEL.

HOOFDSTUK IV.

Art. 29. — Uitzonderingsuitgaven (blz. 9).

Een n° 2 is ingevoegd, dat luidt als volgt :

« 2° Tijdelijke vergoeding wegens koersverlies aan de Belgische grensarbeiders die in Frankrijk werkzaam zijn : 50.000.000 frank. »

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Martel.

A. — Vaste leden : de heren Bertrand, Debucquoy, De Paepe, Mevr. De Riemaecker-Legot, de heren Duvivier, Kofferschläger, Olislaeger, Peeters (Lode), Pêtre, Posson, Van den Daele, Verhamme. — Deconinck, Dedoyard, De Keuleneir, Deruelles, Mevr. Fontaine-Borquet, de heren Hicquet, Major, Namèche, Van Acker (A.). — D'haeseleer, Van Glabbeke.

B. — Plaatsvervangers : de heren Delhache, Eneman, Lavens, Verbaanderd, Willot, Wirix. — Brouhon, Castel, Mevr. Copée-Gerbinet, de heren Demets, Leburton. — Martens.

Zie :

4-XVIII (1958-1959) :

— N° 5 : Begroting door de Senaat gewijzigd.

Chambre des Représentants

SESSION 1958-1959.

17 JUIN 1959.

BUDGET

du Ministère du Travail
pour l'exercice 1959.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DU TRAVAIL
ET DE LA PREVOYANCE SOCIALE (1)
PAR M. DE PAEPE.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a consacré un bref examen au budget du ministère du Travail pour 1959, que la Chambre avait transmis en mars dernier au Sénat et dont celui-ci a modifié un détail.

En conséquence, les délibérations de votre Commission se sont limitées à la modification en question, laquelle est libellée comme suit :

TABLEAU.

CHAPITRE IV.

Art. 29. — Dépenses exceptionnelles (p. 8).

Il est inséré un n° 2, libellé comme suit :

« 2° Bonifications temporaires de change octroyées aux ouvriers frontaliers belges occupés en France : 50.000.000 de francs. »

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Martel.

A. — Membres titulaires : MM. Bertrand, Debucquoy, De Paepe, Mme De Riemaecker-Legot, MM. Duvivier, Kofferschläger, Olislaeger, Peeters (Lode), Pêtre, Posson, Van den Daele, Verhamme. — Deconinck, Dedoyard, De Keuleneir, Deruelles, Mme Fontaine-Borquet, MM. Hicquet, Major, Namèche, Van Acker (A.). — D'haeseleer, Van Glabbeke.

B. — Membres suppléants : MM. Delhache, Eneman, Lavens, Verbaanderd, Willot, Wirix. — Brouhon, Castel, Mme Copée-Gerbinet, MM. Demets, Leburton. — Martens.

Voir :

4-XVIII (1958-1959) :

— N° 5 : Budget amendé par le Sénat.

De Minister verklaart dat het uitgetrokken krediet strookt met de verbintenissen die de Regering, na de goedkeuring van de Begroting door de Kamer, had aangegaan ingevolge een akkoord met de Franse Regering betreffende de wegens koersverlies aan de grensarbeiders uit te keren vergoedingen. (Beslissing van de Kabinetsraad van 17 april jl.). De Minister zelf had terzake geen amendement ingediend, omdat dit de terugzending van de begroting naar de Kamer tot gevolg ging hebben, terwijl de verbintenissen van de Regering op dit stuk duidelijk waren. De uittrekking van dit krediet kon trouwens ook op een andere wijze geschieden dan door een wijziging in de begroting.

De Minister heeft zich evenwel niet willen verzetten tegen de wens van sommige Senatoren, dat de uittrekking normaal zou geschieden op de begroting van Arbeid, waardoor een terugzending naar de Kamer noodzakelijk werd.

Een lid geeft uiting aan zijn ongerustheid, dat het uitgetrokken krediet ontoereikend zal blijken. Hij dringt er eveneens op aan dat de grensarbeiders van Franse nationaliteit die in België hun verblijfplaats hebben, eveneens van deze door de Regering aan de Belgische grensarbeiders toegekende gunst zouden genieten.

Een eenzijdige maatregel ten bate van de Belgische arbeiders zou in de grensstreek een pijnlijke indruk maken en trouwens de Franse autoriteiten een wapen in de handen geven, om zich bij de verdere regeling van het vraagstuk der grensarbeiders onverzettelijk te tonen.

Een ander lid sluit zich bij deze opmerking aan. Hij stelt voor het op de begroting uitgetrokken krediet op 56 miljoen te brengen, wat, zo zegt hij, een minimum is, indien men rekening houdt met het feit dat 2 % van de totale in Frankrijk uitgekeerde lonen in compensatie dienen gebracht.

Een ander lid is er eveneens voorstander van dat aan de grensarbeiders van Franse nationaliteit, die hun verblijfplaats in België hebben (het betreft hier een curiosum waarbij slechts een klein aantal arbeiders betrokken zijn), dezelfde voordelen verleend worden als aan hun Belgische medearbeiders. Het psychologisch effect van dergelijke maatregel is, ten aanzien van de Franse autoriteiten zelf, van groter belang dan de geringe onkosten die hiermede zullen gepaard gaan. Voorts onderschrijft het lid de argumenten door de vorige sprekers op dit stuk uiteengezet, alhoewel hij doet opmerken dat het, op grond van het beginsel van de reciprociteit, niet nodig is het amendement op dit stuk te preciseren om de Regering tot de bedoelde bonificatieuitkering aan de grensarbeiders van Franse nationaliteit te verplichten. De reciprociteit van de sociale akkoorden met Frankrijk legt haar dit reeds op.

De Minister antwoordt op al deze opmerkingen, dat het bedrag van 56 miljoen, door een van de vorige sprekers vooropgezet, evengoed op een voorlopige raming berust als het bedrag door het amendement in kwestie op de begroting uitgetrokken. Voorts stipt de Minister aan, dat de uitsluiting van de grensarbeiders van Franse nationaliteit, die in België hun verblijfplaats hebben, het gevolg is van een vergissing, die door alle bij de regeling van dit vraagstuk betrokken partijen — overheidsinstanties en vakbonden —, te goeder trouw werd begaan. Men meende inderdaad dat de belanghebbenden eveneens uitgesloten waren van de in 1949 getroffen regeling in verband met de huishoudbons, wat onjuist is.

Principeel heeft de kwestie evenwel reeds haar beslag gekregen, daar de Minister van Sociale Voorzorg het genot van de bonificaties op sociale vergoedingen aan de grensarbeiders van Franse nationaliteit maar in België wonende, heeft toegekend.

De Minister van Arbeid heeft onlangs aan de Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Werkloosheid de preciese cij-

Le Ministre déclare que le crédit prévu correspond aux engagements pris par le Gouvernement, après le vote du budget par la Chambre, en vertu de l'accord conclu avec le Gouvernement français concernant l'octroi des bonifications de change aux ouvriers frontaliers. (Décision du Conseil de Cabinet du 17 avril dernier.) Il n'avait pas présenté d'amendement à ce sujet, ce qui aurait entraîné le renvoi du budget à la Chambre, alors que les engagements du Gouvernement en ce domaine étaient clairs. L'octroi de ce crédit pouvait d'ailleurs se faire sans recourir à une modification du budget.

Toutefois, le Ministre n'a pas voulu s'opposer au désir exprimé par certains Sénateurs, d'inscrire normalement ce crédit au budget du Travail, ce qui a nécessité le renvoi du budget à la Chambre.

Un membre craint que le crédit prévu ne soit insuffisant. Il insiste également pour que les ouvriers frontaliers de nationalité française ayant leur résidence en Belgique bénéficient aussi de l'avantage accordé par le Gouvernement aux ouvriers frontaliers belges.

Une mesure unilatérale au profit des ouvriers belges ferait mauvaise impression dans la région frontalière et donnerait du reste aux autorités françaises une arme qui leur permettrait de se montrer intransigeantes lors des négociations ultérieures en vue de régler le problème des ouvriers frontaliers.

Un autre membre se rallie à cette observation. Il propose de porter à 56 millions le crédit inscrit au budget, ce qu'il considère comme un minimum, compte tenu du fait que 2 % de l'ensemble des salaires payés en France doivent intervenir dans la compensation.

Un autre membre estime également qu'il y a lieu d'accorder aux ouvriers frontaliers de nationalité française ayant leur résidence en Belgique (il s'agit ici d'un cas exceptionnel qui ne concerne qu'un petit nombre de travailleurs) les mêmes avantages que ceux qui sont accordés à leurs camarades de travail belges. L'effet psychologique de cette mesure serait, à l'égard des autorités françaises elles-mêmes, bien plus important que ne le seront les dépenses peu élevées qu'elle entraînera. En outre, ce membre souscrit aux arguments exposés par les orateurs précédents, tout en faisant remarquer que, sur la base du principe de la réciprocité, il n'est pas nécessaire de préciser l'amendement à cet égard pour que le Gouvernement se voie obligé de payer lesdites bonifications aux ouvriers frontaliers de nationalité française. La réciprocité des accords sociaux conclus avec la France lui imposait déjà cette obligation.

Répondant à toutes ces observations, le Ministre déclare que le montant de 56 millions avancé par l'un des orateurs repose tout autant sur une évaluation provisoire que le montant inscrit au budget sur la base de l'amendement. Le Ministre signale, d'autre part, que l'exclusion des ouvriers frontaliers de nationalité française ayant leur résidence en Belgique repose sur une erreur commise de bonne foi par tous ceux — autorités et syndicats — qui ont participé au règlement de ce problème. On a cru, à tort, que les intéressés avaient été exclus également du bénéfice du régime adopté en 1949 au sujet des bons ménagers.

En principe cette question a d'ailleurs déjà été réglée, puisque le Ministre de la Prévoyance sociale a accordé le bénéfice des bonifications sociales aux ouvriers frontaliers de nationalité française domiciliés en Belgique.

Le Ministre du Travail a demandé récemment à l'Office du Placement et du Chômage les chiffres exacts des dé-

fers gevraagd van de uitgaven, die met de uitbreiding van het genot van de vergoedingen op het loon wegens koersverlies tot bedoelde arbeiders van Franse nationaliteit, zullen gepaard gaan.

Hij verzoekt derhalve de Commissie niet in te gaan op het voorstel het betrokken krediet op 56 miljoen te brengen, vooreerst om de redenen hierboven uiteengezet, vervolgens om te beletten dat de begroting tussen Kamer en Senaat over en weer zou gezonden worden, terwijl, ingeval het bedoelde krediet ontoereikend mocht blijken, het steeds mogelijk is het via een ontwerp van bijkredieten aan te passen.

Het bedoelde artikel van de begrotingstabel, zoals het door de Senaat werd gewijzigd, is eenparig aangenomen.

De andere artikelen en het geheel van de begroting zijn aangenomen met 8 stemmen en 8 onthoudingen.

De Verslaggever,

P. DE PAEPE.

De Voorzitter,

J. MARTEL.

penses qu'entraînera l'extension des bonifications de change auxdits ouvriers de nationalité française.

Aussi, demande-t-il à la Commission de ne pas donner suite à la suggestion de porter le crédit à 56 millions, tout d'abord pour les raisons exposées plus haut et, ensuite, pour éviter que le budget ne doive faire la navette entre la Chambre et le Sénat, alors qu'il est possible, si le crédit en question devait se révéler insuffisant, de l'adapter par un projet de crédits supplémentaires.

L'article du tableau du budget, tel qu'il a été modifié par le Sénat, est adopté à l'unanimité.

Les autres articles et l'ensemble du budget sont adoptés par 8 voix et 8 abstentions.

Le Rapporteur,

P. DE PAEPE.

Le Président,

J. MARTEL.